

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
státní příslušnost: [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Filip Schmidt, LL.M.
se sídlem Ověnecká 78/33, Praha 7

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 11. 2017, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o žalobcově žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání dle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění do 14. 8. 2017 (dále jen „ZPC“). Dle prvostupňového orgánu žalobce nedoložil všechny potřebné náležitosti k žádosti tak, aby mohlo dojít k jejímu meritornímu posouzení, konkrétně nedoložil potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o tom, že společnost, jejímž jednatelem žalobce je, nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále (dále jen „předmětné potvrzení“).
2. Žalobce v žalobě uvedl, že ke své žádosti předložil veškeré potřebné doklady (náležitosti) pro její meritorní posouzení. Při podání své žádosti si byl vědom toho, že nebyla podána se všemi náležitostmi, neboť některé správní orgány nevystavily potřebné písemnosti žalobci včas. Vyčkal proto na výzvu prvostupňového orgánu a dne 13. 9. 2017 se osobně dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu, kde doložil veškeré chybějící náležitosti, které taktéž zkontroloval s referentkou, která doklady přebírala na přepážce.
3. Jednalo se o (i) doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území České republiky; (ii) doklad prokazující úhrnný měsíční příjem účastníka řízení a společně s ním posuzovaných osob podle § 46 odst. 7 písm. b) ZPC; (iii) potvrzení vydané finančním úřadem o bezdlužnosti společnosti; (iv) potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o tom, že žalobce nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociálním zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále; (v) předmětné potvrzení; (vi) doklad o cestovním pojištění dle § 180j ZPC; (vii) originál cestovního dokladu účastníka řízení.
4. Prvostupňový orgán své rozhodnutí opřel o to, že žalobce nedoložil jeden z těchto dokladů – předmětné potvrzení, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24. Žalobce tento judikát považuje za nepřiléhavý, neboť v tamějším řízení nepředložil účastník žádný z potřebných podkladů, ke kterým byl správním orgán vyzván. Žalobce naproti tomu nebyl pasivní, a pokud měl prvostupňový orgán za to, že chybí jeden jediný podklad, měl žalobce znovu vyzvat k doplnění žádosti.
5. Opačný postup je v rozporu s § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť žalobce byl v dobré víře, že veškeré potřebné podklady doložil. Žalobce k tomu podotkl, že při jednání a dokládání všech potřebných dokumentů byla přítomná svědkyně, která mu s přípravou žádosti pomáhala a současně pro žalobce tlumočila komunikaci se správním orgánem. Po předání všech dokladů si tato svědkyně vyžádala potvrzení, přičemž jí bylo sděleno, že se takové potvrzení nevydává. Pracovnice prvostupňového orgánu ovšem současně výslovně uvedla, že podaná žádost je již v pořádku a obsahuje všechny potřebné podklady.
6. Žalobce dále pokládal absenci další výzvy k doplnění jediného chybějícího dokladu za postup v rozporu se zásadou přiměřenosti. Žalobce měl pobytové oprávnění kontinuálně od roku 2011, je úspěšným podnikatelem, založil v České republice několik finančně technologických společností. Rozhodnutí je proto zjevně nepřiměřené vzhledem k důvodům, které k němu vedly, a lze jej považovat za přepjatý formalismus (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2012, sp. zn. I. ÚS 563/11).

7. Konečně žalobce upozornil na to, že správní orgány neposoudily dopad rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života, v čemž spatřuje porušení § 2 odst. 1 správního řádu ve spojení s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Není relevantní, že ZPC neukládá povinnost hodnocení zásahu do soukromého a rodinného života cizince, ta plyne přímo z Úmluvy, resp. české Listiny základních práv a svobod. Žalobce má na území České republiky soukromý a rodinný život – pobývá zde několik let a úspěšně podniká. Dodal, že jakkoli Úmluva nezakládá právo cizince na povolení k pobytu, judikatura Evropského soudu pro lidská práva dovodila poměrně detailní kritéria právě pro případy vyhoštění cizinců, kdy je povinností státu zohlednit při zásahu do rodinného života zejména závažnost přestupku spáchaného cizincem a jeho povahu, délku pobytu na území, intenzitu vazeb všech zúčastněných na území daného státu, konkrétní situaci rodiny včetně reálné možnosti realizovat rodinný život v zemi původu. Závěrem poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2012, č. j. 7 As 142/2011- 62, z jehož odůvodnění vyplývá, že neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu může znamenat zásah do rodinného života cizince i v případě, kdy řízení o žádosti bylo zastaveno z důvodu jejího pozdního podání.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž plně odkázal na napadené rozhodnutí. Uvedl, že žalobce byl řádně vyzván k doložení mj. předmětného potvrzení a správní orgán nemá povinnost vyzývat účastníka řízení opakovaně. Prvostupňový orgán nad rámec svých povinností žalobce rovněž vyzval dle § 36 odst. 3 správního řádu a žalobce byl upozorněn na možnost seznámit se s podklady prvostupňového rozhodnutí (a zkontrolovat jejich úplnost), čehož nevyužil. Potvrzení o bezdlužnosti společnosti žalobce následně nedoložil ani společně s odvoláním (či v průběhu odvolacího řízení), ani nenavrhl žádný důkaz, kterým by prokázal doložení této náležitosti v řízení před prvostupňovým orgánem.
9. Stran námitky přepjatého formalismu žalovaný konstatoval, že ZPC stanovilo povinnost dokládat předmětné potvrzení z důležitého důvodu, kterým je ochrana zájmů České republiky jako státu, který je vybudován na funkčním sociálním systému, kdy pojistné na sociálním zabezpečení tvoří významnou část příjmu státního rozpočtu. Prvostupňový orgán proto bez doložení předmětného potvrzení nemohl přistoupit k meritornímu posuzování žádosti žalobce – ZPC to neumožňuje, nadto by to vedlo ke zpochybnění důležitosti dodržování právních předpisů ze strany cizinců, nemluvě o možných důsledcích pro sociální systém.
10. Ohledně neposouzení dopadů rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života žalovaný poznamenal, že žalobce sám uznává, že ZPC tuto povinnost správními orgány neukládá. Žalovaný přitom v průběhu řízení neshledal jakékoli skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že by nepovolení pobytu za účelem podnikání žalobci bylo nepřiměřené ve smyslu příslušných ustanovení správního řádu a Úmluvy. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, dle něž by zásahem do soukromého a rodinného života mohl být zpravidla pouze dlouhodobý zákaz pobytu, popř. by zásahem byla již pouhá nutnost vycestování.

Jednání před soudem

11. Při jednání dne 17. 5. 2021 žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích a odkázali na žalobu a vyjádření k ní. Žalobce výslovně uvedl, že netrvá na jediném jím dříve

navrženém důkazu, tj. výsledku svědkyně, která byla přítomna předání listin na přepážce dne 13. 9. 2017.

Posouzení žaloby soudem

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Podle § 44a odst. 3 ZPC *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně.*
14. Podle § 46 odst. 7 písm. e) ZPC *k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec [kromě dalších náležitostí dle tohoto odstavce] povinen předložit, jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále.*
15. Soud má za to, že jediná výzva žadateli k předložení určité náležitosti žádosti je zásadně dostačující, jedná-li se o výzvu určitou a srozumitelnou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2014, č. j. 6 As 136/2013-56). Ze správního spisu se podává, že výzva prvostupňového orgánu ze dne 24. 8. 2017, č. j. X, na str. 6 obsahuje jednoznačné označení náležitosti – předmětného potvrzení, kterou měl žalobce (kromě dalších náležitostí) doložit – potvrzení okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení, že společnost [REDAKCE], jejímž statutárním orgánem je žalobce, nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále.
16. Žalobce tvrdil, že dne 13. 9. 2017 doložil veškeré chybějící náležitosti, které taktéž zkontroloval s referentkou, která doklady přebírala na přepážce. Soud ověřil, že správní spis neobsahuje předmětné potvrzení, a to ani v části, která byla žalobcem založena dne 13. 9. 2017, ani jinde, v čemž dává za pravdu žalovanému.
17. Doklady založené žalobcem dne 13. 9. 2017 jsou ve správním spise uvozeny lístkem, který obsahuje tabulku s přehledem příloh (dodatků) – celkem 15 typových položek (označených „pracovní smlouva/úp“, „plná moc“, „ubytování“ aj.). V položce „fú“ je zapsáno zatržítko a „FIRMA“ – tedy potvrzení finančního úřadu, že společnost, jejímž statutárním orgánem je žalobce, nemá vymahatelné nedoplatky; toto potvrzení bylo žalobcem skutečně doloženo. V položce „pssz“ je zapsáno zatržítko a „OSOBA“ – tedy potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o tom, že žalobce nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále; toto potvrzení bylo žalobcem skutečně doloženo.
18. Z těchto údajů a metodiky jejich záznamu soud dovozuje, že pokud by žalobce dne 13. 9. 2017 skutečně doložil předmětné potvrzení, bylo by v položce „pssz“ kromě slova „OSOBA“, rovněž slovo „FIRMA“ (popř. obdobné slovo).
19. Tvrzení žalobce, že dne 13. 9. 2017 doložil veškeré chybějící náležitosti, se proto soudu jeví nevěrohodným. Naopak správní spis lze označit za bezvadný a vypovídající bez

Shodu s prvopisem potvrzuje

důvodných pochybností o skutkovém stavu. Nevěrohodnost tvrzení žalobce dokládá i to, že žalobce nedoložil předmětné potvrzení ani v průběhu správního řízení, ani během soudního řízení. Lze dodat, že i kdyby se žalobce bránil tím, že předložil jediný originál (což však neuvedl) a další již nemá, mohl předložit i kopii, popř. si mohl vyžádat stejnopis předmětného potvrzení od Pražské správy sociálního zabezpečení.

20. Soud se tedy ani nedomnívá, že by žalobci svědčila dobrá víra, že doložil veškeré náležitosti, tj. včetně předmětného potvrzení, která by eventuálně mohla založit legitimní očekávání další výzvy ze strany prvostupňového orgánu.
21. Soud se neztotožňuje s tezí žalobce, že zastavení řízení pro nedoložení jediného dokumentu je formalistické. Vady žádosti spočívající v absenci zákonem požadovaných příloh, byť by se jednalo o přílohu jedinou, musely vést k užití § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nedodání všech obligatorních příloh zcela vylučuje možnost přezkumu žádosti a vydání meritorního rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2018, č. j. 4 Azs 43/2018-41, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, a ze dne 10. 9. 2014, č. j. 6 As 136/2013-56).
22. Je pravdou, že žalobce nebyl pasivní a předložil všechny přílohy až na jedinou. Na druhou stranu, výzva prvostupňového orgánu k doložení náležitostí žádosti byla řádná a žalobce nebyl v dobré víře, že doložil veškeré náležitosti. Žalobce nedoložil předmětné potvrzení v průběhu správního řízení, z čehož soud dovozuje, že opakovaná výzva by byla bezúčelná.
23. Stran absence posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí dle § 174a ZPC soud konstatuje, že takové posuzování není obecně v případě procesního rozhodnutí na místě, jelikož jsou ze strany správního orgánu zvažovány výhradně ty okolnosti, které se týkají splnění podmínek pro vydání procesního rozhodnutí (typicky lhůty, náležitosti podání aj.). Posoudit přiměřenosti dopadů je třeba tehdy, stanoví-li tak zákon (§ 174a odst. 3 ZPC v účinném znění), popř. dovodila-li to judikatura. K druhému zmíněnému případu lze dodat, že cizinec sám musí aktivně uvádět okolnosti svědčící o možném nepřiměřeném zásahu do jeho osobních a rodinných poměrů, což žalobce ve správním řízení (tj. zejména v odvolání) neučinil. V řízení před soudem pak toliko poukázal na to, že v České republice pobývá několik let a úspěšně zde podniká, na základě čehož nelze v napadeném rozhodnutí spatřovat nepřiměřený zásah do jeho rodinného a soukromého života.
24. V rozsudcích ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, bod 35, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016-48, přitom Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je-li řízení v pobytové věci cizince zastaveno z důvodu nepřiložení povinné náležitosti žádosti (což přesně dopadá na projednávanou věc), je posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí dle § 174a ZPC vyloučeno (obecně pak k procesním rozhodnutím srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 5/2019-27, bod 15 a násl., a tam citovanou judikaturu).

Závěr

25. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2021

Milan Tauber v.r.
předseda senátu